

גליון 127
פר' פנחס
כ"א תמוז תשפ"ד

ילתהי הצדיק

ככה תבוא הגאולה

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

טיול מספר 17 – ל' ניסן פ"ד

רואים ניסים

היינו מאוד מאוד דחוקים והחלטנו להעביר 50 ש' תרומה לילדי הצדיק בשביל שיעזור ה' וירחיב לנו

יום למחרת ניגש אלי חבר שאין לי כמעט קשר איתו ונותן לי מעטפה

במעטפה היה 4000 ש', זה היה הרחבה בדחקות שהיינו בה.

ראיתי בעינים, את מאמר חז"ל: "הרואה שמזונותיו מצומצמין יעשה מהם צדקה".

ר' נתן מפרסלב היה מחנה לבין המצרים שייכל לבכות לה'. כי בבין המצרים אומרים תקוון חצות בחצות היום, אפשר לבכות אפילו באמצע היום.

ואומר ר' נתן שרק פד מביאים את המשיח על ידי שיושבים על הארץ, בוכים על החרבון.

ר' נתן אומר, אתה רוצה להביא את בית המקדש, להביא את ירושלים? ירושלים?

אתה צריך לדעת שאתה

מתאבל על ירושלים, אתה רואה את הצער של ירושלים. ירושלים היא בזויה, מפקרת. אתה רוצה להביא את משיח? צריך לשבת על הארץ בחצות הלילה ולבכות ולהתאבל.

על מה להתאבל? על העברות שלי! להאמין שאני מחריב את בית המקדש, רק אני.

להתאבל על ירושלים ולפשפש במעשי, אני לא שומר את העינים, אז אני מחריב את ירושלים. יש רוח טמאה על ירושלים, כי כל אדם לפי החטאים שלו, ככה בכל דור ודור יש לו חלק מחרבון בית המקדש. כשאדם מפשפש במעשיו ותולה את החרבון בעצמו, והוא ישפוט את עצמו, רק ככה תבוא הגאולה.

דבר המשגיה

לדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

אנו נמצאים בימי בין המצרים, הזמים שבהם נחרב בית המקדש, זמים שבוכים ומצטערים על חרבן הבית. הרבה פעמים אנהנו חושבים לעצמנו, באיזה אופן זה קשור אלי?

והתשובה: מבאר שכל מי שהתאבל ויבכה על חרבן בית המקדש, הוא יזכה לשמחה בשמחה של בנן הבית.

יוצא שעצם הצער על החרבון, זו היא תחלתה של השמחה הגדולה העתידה!

כשאני עושה תשובה ומתחרט על מעשים שאינם טובים, שמעפבים את הגאולה, בזמן, אני נהיה חלק מהשמחה הגדולה והעתידה לבוא בקרוב, כשיבנה הבית המקדש.

וכמו שאומר הנביא בישעיה נס"ו – (י): "שישו אתה מוש" הם יהיו אלו שישמחו ויששו עם ירושלים הבנויה? ממשיך הנביא ואומר: "כל המתאבלים עליה!".

בברכת א גוט שבת, המשגיה נפתלי ביק.

תקציר: חיים מספר לר' שמשון את כוונתו האמתית בנסיעה ללונדון, לקנות סוסים שלא כחוק. ר' שמשון הודיע לו שהוא לא יעשה כזאת והוא לא יסכן את אחינו שבלונדון.

חיים קפץ ממקומו.

"אוי כי לקחתיך אתי", קרא, "למה לא השארתיך אצל הביצה שנולדה ביום טוב ואצל השנים שאוחזים בטלית, וכיוצא באלו... יחולדה שגררה את החמץ או בהמה המקשה לילד".

הה הה, מה אתה מבין בעסקים? הנשמע כזאת שיתחשב אדם לגבי עסק בגורל אחרים? שיציג בכלל שאלה פרט לזו מה אפשר להרויח? טוב שלא ספרתי לך את האמת: רק לצון חמדתי לי: אין בדעתי בכלל לקנות סוסים".

"דבר זה משמחני מאד. בכל זאת אבקש את רבה של לונדון להזהיר את יהודי לונדון מפני עסק מסוכן כזה".

אף על פי שאני מודיע לך כי לא עלה כזאת בדעתי? כלום אינך מאמין לי?"

"לא, איני מאמין לך".

"הא לך אדם כפוי טובה! אח רע! בלעדי היית מת מכבר ברעב, ועתה ברצונך להמיט עלי אסון ולסכל את תכניותי?"

"שמע לי חיים, אינני כפוי טובה וגם לא רע לב. אולם כל הטובות שגמלת עמדי, לא תרשינה לי להסכים כי על ידיך יתגולל אסון על אלפי משפחות. האם עלי לראות בשוויון לב, כיצד עסקיך גורמים לרדיפת וגירוש יהודים. אני, שיש בידי למנוע זאת, אחשה ולא אדבר?"

"דע לך, כל רכושי ורכוש חברי תלויים בהצלחת נסיעה זו, עד שאסכים כי תסכל את תכניתך, אבחור לחנוק אותך במו ידי".

"אתה איש איום, אחי, ופיך פוצה דיבורים, שגם בלעדי ביצועם פשע רב הוא לבטאם".

"תיווכח לדעת, כי המעשה לא יבושש לבא אחרי הדבור".

אם כן תפלתי, שלעולם לא נגיע לחוף אנגליה ולא נראנו בעינינו".

השור היהודי

סיפור בהמשכים | פרק ה'

קול רעם אדיר שיסע את ויכוח האחים. בהיותם שקועים בשיחתם, לא שמו לב לסערה הכבדה שהתקרבה. כעת בקעו רעמים וברקים בלי הרף. הסערה יללה וגעשה על פני הים וטלטלה את הספינה הלוך ושוב. הגלים גאו בממדים מבהילים. הספינה עלתה השמימה וירדה תהומות, האחים מהרו אל הסיפון.

כאן התגלה לפניהם מחזה מבעית. המפרשים היו קרועים, התורן נשבר, המשיטים ישבו על הספסלים, מיואשים, חבקו את ידיהם ופניהם מחוירות כסיד.

"התפללו" קרא רב החובל אל האחים, "התפללו אל האלקים, כי ישכך את הסער, ולא - כולנו אבדנו".

רבי שמשון עמד שאנן והתבונן בים הסואן אחוז הרהורים. אחיו הסתכל בו בזוועה.

"אתה קללת אותנו", גמגם. "משפטך הבלתי שקול דן את כולנו לאבדון".

"מי אמר לך" ענה רבי שמשון בבטחה, "כי היה זה משפט בלתי שקול? טוב מותי ביד ה', מאשר להחנק בידך".

חיים נפל אחוז יאוש לרגלי אחיו.

"סלח לי", קרא, "סלח לי על דברי הרשע. אל תבא במשפט חמור עמי. לעולם לא הייתי פוגע בך בידי. רק איימתי עליך כדי להבהיך. התפלל נא אל ה' ויסיר ממנו את הסער ולא נמות בגלי הים".

"ואם נעלה על חופה של אנגליה?"

"אז אעשה הכל כפקודתך. אנא אל תתמהמה, שוע אל ה'. מה ממך יהלוך אם תמות? הרי מובטח אתה בחלקך בגן עדן. לא כן אנכי אשר בזיתי לפני שעה קלה את התורה, חטאתי, פשעתי".

הוא פרץ בבכי מר והטיח בידיו על לבו.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת המלכן - ז

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ אם נשפכו מים על המפה, יזהר שלא לגרום בלח שלא יבוא לידי סחיטה, רק יסיר את המשקה שצף מלמעלה על המפה.

○ אסור לנגב במפה כוסות שפיהן צר, כשהיה בהן מים או יין ושאר משקים, כיון ששפירים טפות ומחמת המפה נסחטין המשקים ששפירו בכוס.

○ מי שצריך לסנן מים מתולעים או קסמין וכדומה, מתיר לסנן על ידי מטלית המיוחדת לכך,

משום שאין מקפיד עליה ולכן אין סוחט את המטלית.

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

התהילים

אם נשפכו מים על המפה, איך ננקה את המפה? (ל"ט מלאכות שבת)

האם מתר לנקות כוסות צ'רים? (ל"ט מלאכות שבת)

על ידי מה מבטלים את כל הדינים? (לקוטי עצות)

קומויקס בסלב

לאמר
 שהתקרב
 ר נתן לרבנו
 אמר רבנו
 לאנשי:

תפצו:
 ר נתן היה אצל
 רבנו בר אש השנה
 תחסינו ונעשרת ימי
 תשובה דבר עם
 רבנו במחידות ורבנו
 אלה לו את עצת
 ההתבודדות

אומר ר אברהם בור נחמו (כוכב אורחמה ובינה ל"ט):
 ומתמת עצם עקר שלמות כל התקונים על הרב הוא על ידי
 הפלמיד כמובן בהתורה קרא את 'הושע' (לחיימי מ"א ת"ו)
 ... ודוע שפוקר על כל תלמידיו הקדושים היה מהבנות זיל,
 ולכן נראה בחוט כי באתגלא היתה עליו המלממה פנים
 ואחר יותר מעל רבנו זיל.

כי בקל מיני מסירות מסורה
 ובכל מיני מחפים מקולות וקללות בפניו ובפני
 עיניו מרפיה וקללוהו
 בתפיסה תפסוהו ומביתו ארצוהו,
 ואם רצו והשפדלו להכניגו ולהמיתו, אותו ואת כל
 אשר הכיר אמתו.

מעזמק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:
נחמן אדרי ג"י ■ נתן ביק ג"י ■
 לרגל הכנסו לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצונ שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה'
 ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליטי"א.
 מאחלים: ילדי הצדיק.

חזל
 טוב

זאתה יעמדו על הכרמל
 על אשר נדב ליכם אחים
 ליטור חלק במפעל הגדול
 "חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות
 יראה

אנשי הצדיק
 ימי מוהרנ"ת ח"ב - ב'

רפואה שלמה

הצלחה

יוסף בן אילה.
 ייקב, יוסף, חיים
 בני מיכל.
 נתן בן רבקה.
 נחמה שרה בת
 מרה.
 מרים בן שושנה.
 אילנית בת חנה.
 אודל בת ברכה.

רחמים בן רחל.
 משפחת אושרי
 אשר בן מרגלית.
 מיכל בת שרה
 זוהרה.
 חיה בת מלכה.
 אודל בת אילנה.
 דוד בן אודל.
 מאיר שמחה בן
 ציפורה פייגא.

זרע של קיימא

משולם וזשא משה
 בן קרינטשא.

אביהו בן שרה.
 שושנה מיטל בת
 דינה.
 נחמן בן רחמים
 ונורית (אדל).

חיים יוסף אריה בן
 נחמה בלומא.
 נחמן שלמה אריה
 בן אסתר אביטל.
 נתן בן אסתר
 אביטל.

זיווג הגון

מלכה בת שרה.
 חיה בת מלכה.
 שמואל אויזיק בן
 נחמה.
 נפתלי בן תהלה.

לעילוי נשמת

יוסף בן סעדיה
 ותביבה.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמאי
 שחזנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
 בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
 ברחמיך

- הכרת תקוה הכללי בשבת
17:00 - 18:00
- הכרת אבות ונשים בשבת
18:00 - 19:00
- החברות הקבועות כימות החל
17:20 - 18:40
- הכרת תהלים לטעו עם ישראל
19:20 - 20:00

כלם סומנים לרא באק אישי.
 סעשה לראותכם
 המשגיח

ד. מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, צריך להעלות מדות היראה לשרשה, וזה זוכין עלידי משפט שהוא בחינת התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, שפירש כל לבו לפני השם יתברך ושופט וזן את עצמו על כל עשקיו, ובזה יסיר מעליו כל הפחדים ויעלה היראה מנפילתה. כי כשאין האדם דן ושופט את עצמו, אז דנין ושופטין אותו למעלה. ואזי הדין נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים שבעולם נעשים שלוחים למקום, לעשות בזה האיש משפט כתוב, היינו שייכול לקבל געשו ודינו עלידי כל הדברים שבעולם. כמו שראוין בחוש כשמגיע להאדם איזה דין ויסורין חיו, על פי רב הם פאים עלידי סבה קלה עלידי דבר קטן, שלא היה עולה על הדעת שיעלדי דבר קטן בזה יתגלגל לו חולאת ויסורים פאלה חיו. אך כל זה מחמת שהדין שיעליו מלמעלה נתלבש בזה הדבר, כדי לעשות בו המשפט המגיע לו.

וכל זה כשאין האדם דן ושופט את עצמו בעצמו, אבל כששופט את עצמו בעצמו כנ"ל, אזי נתבטל הדין שלמעלה. ואינו צריך להתירא ולפחד משום דבר, כי אין דינו מלבש בהם. כי כבר בטל מעצמו הדינים עלידי שדן את עצמו בעצמו, ואין היראה מתלבשת בשום דבר לעורך את האדם כי הוא בעצמו נתעורר. ובזה מעלה את היראה לשרשה שיהיה לו רק יראת ה' ולא יראה אחרת. ועלידי זה יזכה לאור הגנוז.

ואחר כך סמוך אחר שאמר התורה שאלתי אותו זכרונו לברכה מה פונתכם בזה שאמרתם שעקר הוא ארץ ישראל! וגער עלי וענה ואמר, פונתי בפשוטו את ארץ ישראל הזאת עם אלו הפתים

(ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון, איך מיון טאקי דאס ארץ ישראל מיט די שטיבער מיט די הייער)

הינו שכל פונתי בפשוטו שצריך כל איש ישראל לבוא לארץ ישראל הגשמי הזה, שמישב באלו הפתים והחצרות העומדים שם בצפת וטבריה ושאר מקומות ארץ ישראל כי כל המצוות צריכין לעשות בפשוטו דיקא ואי אפשר לזכות אל הקדשה כי אם על ידי ארץ ישראל הזה הידועה לנו שישאל נוסעים לשם:

מעשה - להלכה

סיפור שבועי בעקבות ההלכות הנלמדות השבוע ברמב"ם

מושיקו גדל בארצות הברית. ארצות הברית מכונה: "ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות", אבל בשביל מושיקו ארצות הברית – המקום שבו הוא נולד והתחנך – היא ארץ של חלום בלהות. מושיקו גדל בשכונות פשע וגדל לצד אנשים בריונים ואלימים. אף שמושיקו ידע שהוא יהודי ויש מדינה בקצה העולם ששמה ישראל, הוא מעולם לא ייחס חשיבות לעובדה הזאת וחי את חייו ללא הקפדה על שמירת תורה ומצוות.

באחד הימים חבר מושיקו לחבריו כדי לבצע פשע נתעב שבסופו קיוו להתעשר, אך מחשבות לחוד ומציאות לחוד. הפשע שמושיקו תכנן עם חבריו נכשל ואף הסתבך, ובסיומו תפסו שוטרי ארצות הברית את מושיקו, אזקו אותו והובילו אותו לתחנת המשטרה. נערך משפט פדרלי, ובסיומו נפסק שמושיקו יהיה אסיר במשך חמש עשרה שנה בכלא האמריקאי. מושיקו השלים עם מר גורלו והוכנס לתא שהיה מאוכלס בפושעים מסוכנים. מושיקו, שהיה רגיל להסתובב עם אנשים מסוג זה, לא פחד מחבריו לתא ואף שרד בכלא האמריקאי.

לאחר חודשים אחדים אמר מפקד הסוהרים למושיקו שמכיוון שהוא יהודי יש לו אפשרות להיות נוכח בשיעור תורה של יהודים, ואם הוא מעוניין להשתתף בו – עליו לפנות לסוהר הראשי. מושיקו שמח מההזדמנות לצאת קצת מהתא הצפוף ונרשם לשיעור תורה. בשיעור הראשון בלע מושיקו כל מילה וציפה בקוצר רוח לפעם הבאה שהרב גיע. בסיום השיעור השני נגש

מושיקו לרב, אמר לו שדבריו משמחים אותי ושאל אם יש ספר כלשהו שהרב יוכל להשאיל לו. הרב שמח והפקיד בידי מושיקו ספר על מהות השבת והלכותיה.

מושיקו חזר לתאו והחל לקרוא על השבת וסגולותיה. הוא קרא בעיון, ולפתע קפץ מאושר וצעק משמחה. חבריו לתא חשבו שהוא השתגע ושאלו אותו: "מה קרה?"

מושיקו ענה: "זה לא עניינכם. זה שייך רק אליי, לא אליכם."

מושיקו קרא בספר שאם ישמרו ישראל שתי שבתות – מיד ייגאלו, ולתומו חשב שהוא ישמור שתי שבתות ומיד בסיומן ייגאל ויצא מהכלא. הוא שמח והחל ללמוד בעיון את כל ההלכות של שמירת השבת. הוא מיעט בשינה ושינן את ההלכות כל העת.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

חורין הרב שליט"א בבונה היסטורית:

לחשקיע ביה

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק'

אשראי טלפוני	לידי המשגיח	בנדורים פלוס	בהעברה בנקאית
חיינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפתלי בייק הי"ד 052.715.6621	כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק	בנק מרכזי ל"ל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

קוד מוסד 27397
על שם "ילדי הצדיק"